

C-703/18. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2018. november 12.

A kérdést előterjesztő bíróság:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Egyesült Királyság)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. november 6.

Felperes:

Healthspan Limited

Alperes:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

[omissis]

FIRST-TIER TRIBUNAL**TAX CHAMBER (elsőfokú bíróság adóügyi tanács, Egyesült Királyság)****HEALTHSPAN LIMITED****felperes****és****THE COMMISSIONERS FOR HER****MAJESTY'S REVENUE & CUSTOMS (Nagy-Britannia és Észak-Írország
Egyesült Királyságának adó- és vámhatósága)****alperes****A KÖVETKEZŐKÉPPEN RENDELKEZIK:**

a héairányelv 33. cikkében foglalt, „az eladó által vagy megbízásából” kifejezés jelentésének tárgyában a mellékletben szereplő kérdéseket – a Törvényszék 2018. április 27-i határozatában rögzített indokokból – előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti.

[omissis]

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGÁHOZ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA UTALÓ HATÁROZAT

MELLÉKLETE

Bevezetés

1. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Tax Chamber of the First-tier Tribunal of the United Kingdom (elsőfokú bíróság adóügyi tanácsa, Egyesült Királyság; a továbbiakban: kérdést előterjesztő bíróság) az előtte indított keresettel összefüggésben terjeszti elő.
2. A felperes a PricewaterhouseCoopers LLP által képviselt Healthspan Limited.
3. Az alperes a Her Majesty's Revenue and Customs (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának adó- és vámhatósága; a továbbiakban: HMRC), amelyet a HMRC Solicitor's Office (a HMRC jogi képviseleti irodája) képvisel. A HMRC az Egyesült Királyságban a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) igazgatásáért és beszedéséért felelős nemzeti hatóság.

A jogvita tárgya

4. A Healthspan Guernseyben bejegyzett társaság, amely nem vényköteles egészségügyi termékek interneten, telefonon keresztül és csomagküldő kereskedelem keretében történő értékesítését végzi. A Healthspan termékeinek döntő többségét 2012. április 1. és 2016. január 31. között (a továbbiakban: a tényállás megvalósulásának időszaka) egy hollandiai raktárból adta fel és az egyesült királysági lakossági ügyfelek részére szállította ki.
5. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát kizárólag azok a termékek képezik, amelyeket a tényállás megvalósulásának időszakában egyesült királysági vevők rendeltek meg interneten vagy csomagküldő kereskedelem keretében, és amelyeket a megrendelést követően postán szállítottak ki (a továbbiakban: termékek). A vevők a termékek kiszállítására egy másik társasággal szerződtek. Ez a társaság a „PostDirect” kereskedelmi név alatt működő „Wial Computer and Data Services” (a továbbiakban: Wial CDS) volt; a Wial CDS egy hollandiai társaság, a Wial BV (a továbbiakban: Wial) leányvállalata volt.
6. A HMRC határozata szerint úgy kell tekinteni, hogy a termékeket az Egyesült Királyságban értékesítették azon az alapon, hogy azokat „az eladó által vagy megbízásából” adták fel vagy fuvarozták el, ezért azok a 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: héairányelv) – az Egyesült Királyságban a Value Added Tax Act 1994 (a hozzáadottérték-adóról szóló 1994. évi törvény; a továbbiakban: héatörvény) 7. cikkének (4) bekezdésével átültetett – 33. cikkének hatálya alá

tartoznak. A HMRC nem kívánt azzal érvelni, hogy a szóban forgó ügyletek visszaélésszerű magatartást valósítanak meg (lásd: Halifax ítélet, C-255/02).

7. A Healthspan keresetet terjesztett elő arra hivatkozással, hogy a PostDirect a Healthspan helyett a vevők „megbízásából” járt el. **[eredeti 2. o.]**
8. A kérdést előterjesztő bíróság a Healthspan keresetét 2018. február 19-én és 20-án tárgyalta. A First-tier Tribunal (elsőfokú bíróság) 2018. április 27-én meghozta határozatát, amellyel az eljárást az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések EUB általi elbírálásáig felfüggesztette. E kérdések a jelen melléklet végén szerepelnek.
9. A kérdést előterjesztő First-tier Tribunal (elsőfokú bíróság) megjegyzi, hogy a Bírósághoz nemrégiben Magyarországról, a KrakVet Marek Batko sp. K kontra Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága, C-276/18 ügyben (a továbbiakban: KrakVet ügy) előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtottak be; ez az ügy szintén a héairányelv 33. cikkének értelmezését illetően vet fel kérdéseket. Előfordulhat, hogy a Bíróság a kérdést előterjesztő First-tier Tribunal (elsőfokú bíróság) által előterjesztett, valamint a C-276/18 ügyben előterjesztett kérdéseket együttesen kívánja elbírálni.

A kérdést előterjesztő bíróság által megállapított tényállás

10. A Healthspan 2012. április 1-jét megelőzően a termékeit a Csatorna-szigetekről, a Low Value Consignment Relief (a kisértékű szállítmányok héamentessége; a továbbiakban: LVCR) rendelkezések alapján értékesítette; e rendelkezések értelmében az Egyesült Királyságba irányuló behozatalt nem terhelte héa, feltéve [hogy] az egyes szállítmányok értéke meghatározott határérték alatt maradt. A Healthspan a szóban forgó időszak alatt a termékeket nem csak értékesítette, hanem raktározta, feladta és ki is szállította; a megrendelt termékeket a vevők díjmentes szállítással kapták meg.
11. Az Egyesült Királyság kormánya 2011 júniusában bejelentette, hogy felülvizsgálja az LVCR-t. A Healthspan – elsősorban a vevőket terhelő héa csökkentése céljából – a vállalkozásának átszervezése és áthelyezése mellett döntött.
12. A Healthspan 2011. október 27-én Hollandia héa területén illetékes hatóságától megerősítést kapott arra vonatkozóan, hogy a héa távértékesítési szabályai nem alkalmazandók, mivel a Healthspan termékeit megvásárló vevők e termékek kiszállítására egy holland céggel külön szerződést kötnek. A 32. cikk értelmében tehát úgy kel tekinteni, hogy a termékeket Hollandiában értékesítik.
13. A Healthspan a Deloitte Belastingadviseurs BV-től (a továbbiakban: Deloitte) és a „Spring” kereskedelmi név alatt működő G3 Worldwide Mail NV-től – mint nemzetközi szállítmányozótól, logisztikai szolgáltatótól és ügynökségtől – kapott tanácsot. A Deloitte a javasolt ügyleteket rögzítő dokumentumot (a továbbiakban:

tájékoztató dokumentum) készített. A Healthspan a tájékoztató dokumentumot az öt potenciális teljesítési szolgáltató rendelkezésére bocsátotta. A tájékoztató dokumentum a későbbiekben a Healthspan, a PostDirect és a vevők között megvalósított ügyletek struktúráját rögzítette. A tájékoztató dokumentum „Hatás” címet viselő része a következő fordulatot tartalmazta: **[eredeti 3. o.]**

„[a teljesítési szolgáltató] helyzete pénzügyi szempontból ugyanolyan, mintha a Healthspannel szerződött volna. A kifizetést a Healthspan teljesíti, de ezt beszédőként teszi. Eltérés kizárólag szerződési szempontból áll fenn: a [teljesítési szolgáltató] közvetlenül a Healthspan vevőivel köt szerződést, és a vevők az esedékes szállítási díjat jogilag kötelesek megfizetni.”

14. A Healthspan teljesítési szolgáltatóként a PostDirectet választotta ki. A tájékoztató dokumentumban szereplő ügyleteket teljesítették, és a Healthspan 2012. április 1-jétől ebben a formában kezdett kereskedni. A Healthspan a termékeit egy hollandiai raktárban tárolta. A raktárt a PostDirect üzemeltette, és a Healthspan vevői által kiválasztott termékeket köteles volt a raktárban tárolt termékek közül kitárolni és becsomagolni.
15. Ezenfelül a termékek feladása és kiszállítása is a PostDirect feladatát képezte. A kiszállítást a PostDirect nem közvetlenül, hanem a – Healthspan korábban a Hollandiában történő letelepedésében segítő – Spring által közvetített harmadik felek láncolata végezte.

A szerződési feltételek

16. A vevők elfogadták a PostDirectnek – a termékekre vonatkozó „szállítási szerződést” képező – általános szerződési feltételeit (a továbbiakban: PostDirect ÁSZF).
17. A Healthspan és a PostDirect megkötöttek két szerződést – a „pénzbeszedésre vonatkozó megállapodást” (a továbbiakban: fizetési megállapodást) és a raktározási megállapodást, mielőtt az említett ügyletek alapján a vevők részére termékeket szállítottak volna le.
18. A Healthspan és a PostDirect – a raktározási megállapodásban és a fizetési megállapodásban foglalt feltételeken felül – abban is megállapodott, hogy a PostDirect a szállítási szolgáltatásokon 6%-os fix haszonra tesz szert.
19. A raktározási megállapodás és a fizetési megállapodás feltételei szerint:
 - a. Healthspan és a PostDirect megállapodott egymással a szállításért a vevőkkel szemben felszámítandó összegekről;
 - b. a Healthspan a vevőktől beszedte a szállítási díjat és azt továbbította a PostDirect részére; **[eredeti 4. o.]**

- c. a termékeket a PostDirect a Healthspan utasításaival összhangban címkével látta el;
 - d. a PostDirect a Healthspantól egy speciális „szortírozó gépet” bérelt. Erre a Royal Mail, vagyis az Egyesült Királyságban kijelölt egyetemes postai szolgáltató által támasztott követelményeknek való megfelelés érdekében volt szükség.
 - e. amennyiben a Healthspan a szállítási díjat a vevői részére visszatérítette, ezeket az összegeket a PostDirecttel szemben újból felszámíthatta. A [Healthspan] azonban a szállítási díjat kizárólag a megállapodás első négy hónapjában, a visszatérített összeg 50%-ának megfelelő mértékben számította fel újra a PostDirecttel szemben. A visszafizetett költségek szóban forgó, viszonylagosan csekély összegeinek Healthspan általi beszédése érdekében a PostDirectet megillető 6%-os fix haszon újratárgyalására általánosságban véve nem érte meg erőfeszítéseket tenni.
20. A Healthspan weboldala tartalmazott általános szerződési feltételeket (a továbbiakban: Healthspan ÁSZF). A vevőknek a megrendelés véglegesítése előtt el kellett fogadniuk a Healthspan ÁSZF-t. A tényállás megvalósulásának időszakában a Healthspan ÁSZF-nek három változata létezett:
- a. Az első változat 2013. november 28-án kelt (a továbbiakban: 2013. évi változat). Ez a változat a tényállás megvalósulása időszakának kezdetétől alkalmazandó volt.
 - b. A második változat 2014. szeptember 4-én lépett hatályba (a továbbiakban: 2014. évi változat). A kérdést előterjesztő bíróság arról nem kapott tájékoztatást, hogy ez a változat pontosan mikor lépett az első változat helyébe.
 - c. A harmadik változat 2015. október 26-án, a tényállás megvalósulása időszakának vége előtt mintegy három hónappal lépett hatályba (a továbbiakban: 2015. évi változat).
21. A Healthspan a Healthspan ÁSZF egyik változata szerint sem kínált szállítást; ezt a szolgáltatást ugyanis a PostDirect nyújtotta. Ezek a változatok három ponton tértek el egymástól:
- a. a termék visszaküldése esetén a vevő részére járó visszatérítés;
 - b. cseretermék Healthspan általi küldése esetén felmerülő szállítási költség; valamint
 - c. a termékek tulajdonjogának a Healthspanról a vevőre történő átszállása.
22. A termékek vevők általi visszaküldése esetén a szállítási költség visszatérítésével kapcsolatban:

- a. A 2013. évi változat akként rendelkezett, hogy a Healthspan a szállítási költségeket nem téríti vissza.
 - b. A 2014. évi változat akként rendelkezett, hogy a Healthspan a szállítási költségeket visszatéríti. **[eredeti 5. o.]**
 - c. A 2015. évi változat akként rendelkezett, hogy a Healthspan a szállítási költségeket kizárólag akkor téríti vissza, ha a termékeket „hiba vagy téves megjelölés” miatt küldik vissza.
23. A Healthspan vevőkkel fennálló szerződése a termékek kiszállítás során történő károsodásának esetére előírta, hogy a Healthspan gondoskodik a termékek cseréjéről. A Healthspan e termékcsere költségeinek a PostDirecttől történő beszédésére szerződés alapján nem volt jogosult, és azt nem is szedte be.
24. Az említett cseretermékek kiszállításának költségeivel kapcsolatban:
- a. a Healthspan ÁSZF 2013. és 2014. évi változata a következő feltételt tartalmazta:

„habár a Healthspan ilyen kötelezettség nem terheli, jó szándékunk kifejeződéseként Önnel szemben a normál szállítási költséget számítjuk fel, így a szállítási többletdíjat a PostDirect részére Ön helyett a Healthspan fizeti meg”; de
 - b. a 2015. évi változatból ezt a feltételt elhagyták.
25. A PostDirect ÁSZF alapján a vevőt a szállítási problémákkal összefüggésben kártérítés is megillette. E kártérítés jelentősen korlátozott volt, mivel a) a károsodott termékek piaci értékét nem érte el, és b) a termékek késedelmes kiszállítása esetén a vevőnek bizonyítania kellett, hogy veszteség érte.
26. A termékek tulajdonjogával kapcsolatban:
- a. A Healthspan ÁSZF 2013. évi változata szerint a tulajdonjog „a Termékek PostDirect rendelkezésére bocsátásának időpontjában” száll át a vevőre.
 - b. A 2014. és 2015. változatban ez a feltétel továbbra is szerepelt azzal, hogy a tulajdonjog akkor száll át, ha a Healthspan a termékek ellenértékét megkapta; egy további rendelkezés szerint a tulajdonjog akkor száll át, „amikor a PostDirect – mint a [termékek] birtokbavételére a [vevő] által megjelölt személy – [a termékeket] fizikailag birtokba veszi”.

Egyéb ténymegállapítások

27. A Healthspan a termékekre minden vevőnek kedvezményt nyújtott. A kedvezmény minden esetben a szállítási költségnek felelt meg (vagy azt alig haladta meg). A szállítási díj változása esetén a kedvezmény is változott. A

szállítási díj és a kedvezmény a Healthspan megrendelőlapjain egymás mellett szerepelt, így a vevő láthatta, hogy a szállítási díjat a kedvezmény kiegyenlíti. A kedvezmény bevezetésével és módosításával a Healthspan fő célja az volt, hogy a szállítási díj a piaci részesedésére ne gyakoroljon semmilyen hatást. **[eredeti 6. o.]**

28. A PostDirect a vevőkkel nem került kapcsolatba. A PostDirect ÁSZF-et a Healthspan honlapján bocsátották a vevők rendelkezésére; a szállítással kapcsolatos összes panaszt a Healthspanhez nyújtották be; a termékekre felcímkézett visszaküldési cím a Healthspan egyesült királysági irodájának felelt meg, így a visszaküldött termékek – köztük a szállítás során károsodott termékek – a PostDirect helyett a Healthspanhez kerültek.

A héabizottságról és azt követően

29. Az Egyesült Királyság és Belgium 2015. május 5-én az Unió héabizottságának a 33. cikk alkalmazásával kapcsolatos kérdéseket tett fel; e kérdések képezték a 855. munkadokumentum (a továbbiakban: munkadokumentum) alapját. A munkadokumentum mellékletében „a 2006/112 irányelv 33. és 34. cikkében szereplő távértékesítési rendelkezések elkerülését eredményező tényleges ügyletre vonatkozó példa” szerepelt. Ez a példa a Healthspan ügyletein alapult.
30. A héabizottság 2015. június 4-én és 5-én ült össze, majd ezt követően iránymutatást (a továbbiakban: iránymutatás) tett közzé, amelyben – egyhangúlag vagy szinte egyhangúlag – elfogadta az Egyesült Királyságnak a feltett kérdésekkel kapcsolatos álláspontját.
31. Hollandia hea területén illetékes hatósága 2016. január 15-én arról tájékoztatta a Healthspan, hogy az útmutató alapján a Healthspan tevékenységét „távértékesítésnek kell tekinteni”.
32. A Healthspan 2016. február 1-jétől átszervezte az üzleti tevékenységét oly módon, hogy a raktározást, a feladást és a szállítást az Egyesült Királyságba helyezte át. A Healthspan a weboldaláról és a nyomtatott anyagaiból a PostDirecttel kapcsolatos összes hivatkozást eltávolította. Ezt követően az egyesült királysági vevők szállítási díj-mentesen kapták meg a termékeiket és a Healthspan az egyesült királysági vevőinek történő értékesítésekre egyesült királysági héát számított fel.

A vonatkozó jog

33. A héairányelv 32. cikke a következőképpen szól (kiemelés a bíróság által):

„Abban az esetben, ha a terméket akár az eladó, akár a megrendelő, akár harmadik személy adja fel, illetve fuvarozza el, a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék a megrendelő részére történő feladás vagy fuvarozás megkezdésének időpontjában található.” **[eredeti 7. o.]**

34. A 33. cikk e szabály alóli kivételről rendelkezik. A kivétel alkalmazhatósága olyan feltételektől függ, amely feltételek a jelen ügy tényállása alapján teljesültek. Az ügy szempontjából releváns részében e cikk a következőképpen rendelkezik (kiemelés a bíróság által):

„A 32. cikktől eltérve az eladó által vagy megbízásából feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése esetén, amennyiben azokat a feladás vagy fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamból adták fel vagy fuvarozták el, teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a megrendelő részére történő feladás vagy fuvarozás befejeztével találhatók [...]”

35. A 34. cikk akként rendelkezik, hogy egyes feltételek teljesülése esetén a 33. cikk nem alkalmazandó. A jelen ügy tényállása alapján a 34. cikk releváns.
36. A 32. és 33. cikket az Egyesült Királyság a héatörvény 7. cikkével ültette át. A felek egyetértettek abban, hogy e rendelkezéseket a héairányelvvel összhangban lehet értelmezni. A héatörvény 7. cikke – ismételtén csak a jelen ügy szempontjából releváns részében – a következőképpen szól:

„(1) E törvény alkalmazásában [...] e cikket kell alkalmazni annak meghatározására, hogy a termékeket az Egyesült Királyságban értékesítik-e.

(2) E cikk következő rendelkezéseitől függően, ha a termékértékesítés a termékek Egyesült Királyságból történő kivitelét vagy az Egyesült Királyságba történő behozatalát nem foglalja magában, a termékeket az Egyesült Királyság területén értékesített termékeként kell kezelni, amennyiben e termékek az Egyesült Királyságban találhatók; ellenkező esetben a termékeket az Egyesült Királyság területén kívül értékesített termékeként kell kezelni.

(3) [...]

(4) az olyan termékeket, amelyek értékesítésének helye e cikk fenti rendelkezéseinek egyike alapján sem határozható meg, az Egyesült Királyság területén értékesített termékeként kell kezelni, ha

(a) az értékesítés a termékeket értékesítő személy által vagy megbízása alapján a termékek Egyesült Királyságba történő behozatalát foglalja magában [...]”

37. A 2014. június 13-ig hatályos, a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló 97/7/EK irányelvet vagy az azt követő 2011/83/EU irányelvet egyik fél sem vette alapul, és arra nem hivatkozott.
38. A felperes a releváns ítélkezési gyakorlatot illetően előadta, hogy az EUB a Lebara kontra HMRC ítélet, C-520/10 ügy (a továbbiakban: Lebara ítélet) 14. pontjában megállapította, hogy a „javukra” kifejezés „ügynökként

[eredeti 8. o.] történő eljárást” jelent. A kérdést előterjesztő bíróság azonban ennek az előadásnak nem adott helyt, és arra a következtetésre jutott, hogy az EUB a Lebara ítéletben egyszerűen az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból idézett.

39. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor megjegyezte, hogy az EUB Lebara ítéletben tett megállapítása szerint a forgalmazók nem a Lebara „javára” jártak el, részben mert a Lebara „nem ismerte és nem ellenőrizte a forgalmazók vagy más közvetítők által alkalmazott viszonteladási árat”. A Healthspan és a PostDirect viszont egymás között megállapodott a szállítási díjról. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint azonban a Lebara határozat nem szolgáltat elegendő alapot ahhoz, hogy a jelen ügyet elbírálja. Más releváns ítélkezési gyakorlatot nem jelöltek meg.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokai

40. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére az alábbi okokból kerül sor:
- A héabizottság a „javára” kifejezés jelentését már megvitatta, és a Bizottság szolgálatai a kifejezés két lehetséges jelentését ismertették. E jelentések közül a „szó szerinti értelmezésként” leírt jelentés lényegében kizárólag a felek közötti szerződéses jogviszonyokat vette figyelembe, míg a másik olyan „tágabb értelmezésnek” minősült, amely a valós gazdasági tartalmat is figyelembe vette.
 - A „javára” jelentése nem csak a termékek rendeltetési helye szerinti tagállamban, hanem a termékek származási helye szerinti tagállamban fennálló héahelyzet szempontjából is releváns. Ennélfogva, a kérdés általános jelentőségű, és tárgyát illetően valószínű, hogy az EUB határozata elősegíti az Unió-szerte egységes jogalkalmazást.
 - Az EU Bizottsága 2016. december 1-jén „a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségekhez” kapcsolódó, a héairányelv rendelkezéseit módosító javaslatot (a továbbiakban: javaslat) terjesztett elő. A javaslat szerint a héairányelvet új fogalommeghatározással kiegészítő, új irányelvet fogadnak el, amely „a héabizottság iránymutatásával összhangban a 33. cikk (1) bekezdését [...] egyértelművé teszi”. 2017. december 5-én közzétették a 2017/2455 irányelvet. A jogvita tárgya szempontjából releváns, hogy az irányelv 2021-től hatályos. [eredeti 9. o.]
 - A 2017/2455 irányelv (6) preambulumbekkezdése szerint a távértékesítés „robbanásszerűen növekedett”; a héairányelvet „hozzá kell igazítani ehhez a fejlődéshez” és „a termékek Közösségen belüli távértékesítése” kifejezést meg kell határozni. E fogalommeghatározást az irányelv 2. cikkének 1. pontja tartalmazza és a következőképpen szól:

„»termékek Közösségen belüli távértékesítése«: olyan termékek értékesítése, amelyeket az értékesítő adott fel vagy fuvarozott el, illetve amelyeket az értékesítő megbízásából – többek között az értékesítő közvetett részvételével – adtak fel vagy fuvaroztak el olyan tagállamból, amely eltér attól a tagállamtól, amelyben a feladott, illetve fuvarozott termékek a beszerzőhöz megérkeznek”.

41. Mindkét fél egyetértett abban, hogy a Healthspan a termékek fuvarozásában közvetetten működött közre. A felperes álláspontja szerint az új fogalommeghatározás kizárólag 2021-től hatályos, és addig az időpontig a 33. cikk nem alkalmazandó, amennyiben (a jelen ügghöz hasonlóan) a vevő és harmadik fél társaság között szállítási szerződés áll fenn. Az alperes álláspontja szerint a 33. cikk minden esetben alkalmazandó akkor, „ha az eladó a termékek fuvarozásában vagy feladásában közvetlenül vagy közvetetten közreműködik”.

A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja

42. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a PostDirect a szállítási szolgáltatások nyújtása során a Healthspan „javára” járt el, mivel a vevő másik szállítócég igénybevételét nem választhatta; az árazásról a PostDirect és a Healthspan állapodott meg egymással; (a PostDirect helyett) a Healthspan kezelte a szállítással kapcsolatos összes panaszt, és a szállítással kapcsolatos probléma felmerülése esetén az időszak túlnyomó részében a Healthspan viselte a vevőknek nyújtott visszatérítés költségeit. Ami a valós gazdasági tartalmat illeti, a PostDirect a Healthspan javára járt el akkor is, ha a vevők a PostDirecttel külön szállítási szerződést kötöttek.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

43. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések az alábbiak:

Az első kérdés

Amennyiben a vevő a) az eladóval a termékek megvásárlása céljából, és b) harmadik fél szállítócéggel (a továbbiakban: szállítócég) a feladásra és szállításra szerződést köt, úgy kell-e tekinteni, hogy **[eredeti 10. o.]** a termékeket arról a helyről értékesítik, ahol a feladás pillanatában vannak vagy ahol az ügyfélhez történő fuvarozásuk megkezdődik, így a (33. cikk helyett) mindig a 32. cikket kell alkalmazni?

A második kérdés

Amennyiben az első kérdésre nemleges választ kell adni, úgy kell-e tekinteni, hogy a termékeket „az eladó által vagy megbízásából” fuvarozzák, ha a vevő a szállítócéggel köt szerződést és a következő feltételek **egyike** teljesül, és ha igen, mely(ek) a teljesülő feltétel(ek):

- (a) A vevő számára a szállítócég igénybevételeitől eltérő választási lehetőség a gyakorlatban nem áll rendelkezésre.
- (b) A vevő a szállítócéggel nem, hanem kizárólag az eladóval áll kapcsolatban.
- (c) Az eladó és a szállítócég a vevő közreműködése nélkül állapodnak meg a szállítócég által felszámítandó díjról.
- (d) Az eladó a szállítási díjat a termékek árából adott kedvezmény révén írja jóvá a vevő számára.
- (e) Az eladó a szállítási díjat beszedi a vevőtől és azt a harmadik fél szállító cég [részére] továbbítja.
- (f) A termékek tulajdonjoga vevőre történő átszállásának időpontját rögzítő szerződési feltételeknek kereskedelmi szempontból nincs értelme, azonban ez a gyakorlatban nem számít, mivel az eladó a termékeket a szállítás során érő minden kárt megtérít a vevő részére.
- (g) Ami a szállítási díjat illeti, amennyiben az eredeti szállítással összefüggésben probléma merül fel:
 - (i) az eladó a vevővel kötött szerződése alapján köteles a vevő által már kifizetett díjat visszatéríteni;
 - (ii) az eladó a vevővel kötött szerződése alapján nem köteles ezeket a díjakat visszatéríteni, de a gyakorlatban azokat visszatéríti;
 - (iii) (a szállítócég helyett) mindkét esetben az eladó viseli az említett visszatérítések költségeit; és/vagy
 - (iv) az eladó a vevővel kötött szerződése alapján köteles *mind* a cseretermékek rendelkezésre bocsátásának költségét, *mind* pedig az ahhoz kapcsolódó szállítási költséget megfizetni; vagy
 - (v) az eladó a vevővel kötött szerződése alapján a cseretermékek rendelkezésre bocsátásának költségét köteles, azonban e termékek szállításának költségét nem köteles megfizetni, de a gyakorlatban ez utóbbi költséget is megfizeti [?] **[eredeti 11. o.]**

A harmadik kérdés

Amennyiben a második kérdésre nemleges választ kell adni, a szállítócég az eladó javára jár-e el, ha a fenti feltételek közül **egynél több** teljesül? Amennyiben erre a kérdésre igenlő választ kell adni, mely tényezőket kell figyelembe venni és az egyes tényezőknek mekkora jelentőséget kell tulajdonítani?

A negyedik kérdés

Amennyiben a második vagy a harmadik kérdésre igenlő választ kell adni, a szállítócég az eladó javára jár-e el, ha az eladó a termékek fuvarozásában vagy feladásában közvetlenül vagy közvetve közreműködik, ahogyan az a 2017/2455 irányelv alapján 2021-től történni fog? Másképpen megfogalmazva, a 2017/2455 irányelv által bevezetett változások a 33. cikk jelenlegi változata jelentésének pusztán egyértelműbb kifejezését szolgálják-e?

MUNKADOKUMENTUM